

گزارش نحوه شکل گیری و فعالیت های کمپاین 50%

campaign50darsad@gmail.com

جمعه ۱۴ خرداد ۱۳۸۹ - ۴ ژوئن ۲۰۱۰

الف) مقدمه

در حیات سیاسی و اجتماعی جامعه افغانستان سال 2009 یکی از سالهای مهم و تاریخ ساز این کشور بوده است. این کشور، در راستای گام نهادن در مسیر دموکراسی خواهی و صلح پایدار، اتخاذ نهادها و شیوه های دموکراتیک در اداره کشور و اتکا به خواستها و حقوق شهروندی، شاهد برگزاری دومین دور از انتخابات ریاست جمهوری بود.

سئوالاتی که مردم در این انتخابات با آن روبرو بودند از چگونگی تایید صلاحیت نامزدان ریاست جمهوری گرفته تا نحوه برگزاری انتخابات در ولایات دوردست از جمله مواردی بود که بارها در رسانه های مختلف به آن پرداخته شد و برنامه ها و میزگردهای فراوانی بدانها اختصاص یافت. در ابتدای کارزارهای انتخاباتی آنچه بیشتر جلب توجه می نمود توجه بسیار اندک به مطالبات شهروندان و پروراندن آنها از سوی رسانه ها و کاندیداهای ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی بود و در این میان مطالبات و خواستهای زنان به کلی به فراموشی سپرده شده بود. چنین بنظر می رسید که دغدغه عموم حول محور کاندیدها و نحوه برگزاری انتخابات که اهمیتی غیر قابل انکار دارد، می چرخید و کمتر به این موضوع پرداخته می شد که خواسته های شهروندان یعنی مردم از رئیس جمهوری آینده و نماینده شوراها چیست؟ رئیس جمهور آینده چه برنامه های عملی، سودمند و متفاوت با گذشته برای اداره امور سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور دارد؟ از منظر رئیس جمهور آینده راههای دستیابی به صلح پایدار و پایان بخشیدن به منازعات چیست؟ سواد آموزی، آموزش های تخصصی، ایجاد اشتغال و فقرزدایی، سیستم های تامین اجتماعی و عدالت اجتماعی و دادخواهی در برنامه های رئیس جمهور آینده و همراهانش چه جایگاهی دارند؟ چه کسی و چگونه به مردم نان، کار، آموزش، امنیت و عدالت خواهد داد؟

و در این میان آنچه اهمیت نداشت خواست های زنان افغانستان و عدم وجود گروه منسجمی از زنان حول خواسته های مشترک بود. زنان افغانستان به عنوان نیمی از جامعه افغانستان در دوران های مختلف سیاسی، پا به پای مردان این سرزمین قدم در راههای دشوار و صعب العبور جنگ و مهاجرت و فقر گذاشته اند اما متأسفانه هیچ گاه نتوانسته اند خود را از تاریکخانه ذهن تاریخ این مرز و بوم به عرصه های واقعی اجتماع و سیاست برسانند و جامعه را ملزم به پاسخ گویی به نیازهای خود بسازند. شاید به جرات می توان گفت موضوعی که در افغانستان از پایین ترین درجات اهمیت برخوردار است " خواست یک زن " است. این امر نه تنها به پایین بودن سطح سواد و آموزش در میان زنان و مردان بر می گردد بلکه به شدت تحت تاثیر ساختارهای سنت گرا، مردسالار و تفاسیر زن ستیز از سنت و رسوم می باشد.

طی چند سال اخیر علی رغم فعالیت هایی که از سوی برخی نهادهای اجتماعی و سازمان های بین المللی در زمینه آگاهی دهی در رابطه با حقوق زنان صورت گرفته است، متأسفانه بنا به دلیل حساسیت های اجتماعی ایجاد شده در این زمینه، دستاوردهای چندان رضایت بخشی در این قلمرو نداشته ایم و چنین بنظر می رسد که حتی در مواردی شاهد پسروی نیز بوده ایم. شواهد نشان می دهد که بسیاری، از همین اندک فضای ایجاد شده در جهت طرح حقوق انسانی شهروندان - زنان- چنان ناراحت هستند که سعی می کنند از طریق ایجاد موانع قانونی و با سوء استفاده و به بازی گرفتن عقاید دینی جمعی از شهروندان، این فضای تنگ را تنگ تر سازند.

زنان این سرزمین چنان فراموش شده اند که بنظر می رسد در کارزارهای انتخاباتی تنها مخاطبین حرف ها و برنامه های کاندیداهای ریاست جمهوری تنها مردان بودند و نه تنها هیچ حرف، ایده و یا برنامه ای مشخص برای این جمعیت عظیم انسانی از سوی هیچ یک از کاندیداهای مطرح نشد، بلکه حتی یکی از کاندیداهای شرایط اسف بار افغانستان امروز را به شرایط یک زن درمانده تشبیه نمود. که می توان به جرات گفت متأسفانه این نوع تفکر نماینده گروه های عظیمی در این نظام زن ستیز می باشد.

و نتیجه آنکه زنان مخاطبین فراموش شده مردان نامزدی ریاست جمهوری آینده افغانستان بودند.

اما آنچه که در شرایط افغانستان در بهار و تابستان سال 2009 نظر به فضای ایجاد شده در دومین انتخابات ریاست جمهوری دارای اهمیت فوق العاده ای بود، نقش نیروهای اجتماعی و فعالیت فعالین مدنی به عنوان اهرم فشار هم در جهت ایجاد راهکارهایی برنظارت مستقیم یا غیرمستقیم بر روند انتخابات و نحوه تایید صلاحیت کاندیداهای، آگاهی

دهی، ایجاد فضای انتخاباتی روشن و شفاف و هم در راستای ایجاد فضاهای همگرایی در ارائه مطالبات مشروع شهروندان بطور عموم و زنان بطور اخص بود. دز همین راستا بود که گروه همگرایی زنان در انتخابات افغانستان تشکیل شد که بعدها به نام کمپاین 50% زنان به فعالیت خود ادامه داد.

(ب) معرفی کمپاین 50% زنان

این گروه که به ابتکار جمعی از فعالین حقوق بشر و شهروندی کشور افغانستان ایجاد شد، متشکل از فعالین و مدافعین حقوق زنان در عرصه های مختلف صنفی، مطبوعاتی، سازمان های غیردولتی، احزاب و نهادهای اجتماعی و سیاسی است که طی سالیان گذشته راه های گوناگونی را برای تحقق خواسته ها و مطالبات زنان پیموده اند و امروز مصمم شده اند به منظور ارائه بخشی از مطالبات زنان این سرزمین، با بهره گیری از فضای انتخاباتی، گردهم آمده و درخواست های بخشی از جامعه زنان افغانستان را به این طریق، یکپارچه و یک صدا سازند، تا شاید از برکت این هم صدایی و اتحاد بتوانند بر مسئولان کشور تاثیر گذار باشند. هدف این گروه طرح مطالبات بخشی از زنان افغانستان با کاندیداهای ریاست جمهوری و سایر منتخبین مردم و مسئولان کشور است که چنانچه از سوی رئیس جمهوری آینده و سایر مسئولان پیگیری شود می تواند به تدریج به تغییر وضعیت نابسامان زنان کمک کند.

(ج) اهداف کمپاین 50% زنان

ایجاد همگرایی در میان فعالین و مدافعان حقوق زن استفاده از فضای انتخاباتی در رساندن صدای یکپارچه زنان به مسئولین بلند پایه کشور و انعکاس مطالبات آنان به منتخبین آینده تقویت جنبش اجتماعی زنان افغانستان و حامیان آن

(ج) مشروح فعالیت های کمپاین 50% زنان

این کمپاین که به ابتکار بنیاد آرمان شهر، اتحادیه سراسری زنان افغانستان و کمیته مشارکت سیاسی زنان راه اندازی شد، با حضور 68 تن از فعالان و نمایندگان سازمان های جامعه مدنی در تاریخ 27 ثور 1388 بطور رسمی فعالیت خود را آغاز کرد. در این جلسه خانم ثریا پرلیکا در مورد مشارکت سیاسی زنان و نحوه تاثیرگذاری آنان در جریان انتخابات سخنرانی کرد. ایشان در ادامه صحبت های خود به اهمیت همگرایی زنان در این برهه زمانی، پرداخت و گفت ما وقتی می توانیم قدم در راه تغییرات بگذاریم که همه با هم همگرا شویم و از فعالیت ها و رویکردهای انحصار گرایانه بپرهیزیم در عین حال که هر

نهادی نیز استقلال خود را حفظ می کند. ایشان در ادامه با تاکید بر تطبیق قانون، مذاکرات پشت پرده و غیر شفاف با مخالفان را که زنان و خواستهای آنان را در نظر نگیرد، محکوم کرد و در پایان اشاره نمودند یک روز غفلت ما محکومیت صد ساله ما را به دنبال خوانده داشت. بنابراین باید همدیگر را بپذیریم و مطالبات خود را قویا مطرح نماییم.

در ادامه این جلسه خانم گلالی حبیب در رابطه با انتخابات و نقش زنان در عرصه های مختلف جامعه سخنرانی کرد و گفت: متاسفانه امروز انتخابات در شرایطی برگزار می شود که قانون اساسی کشور، مردم و تعهدات کشور و میثاق های بین المللی به سخره گرفته می شود.

ایشان در ادامه ضمن اشاره به نقش شهروندان در انتخابات اضافه نمود: چطور می توانیم مردم و بخصوص زنان را مطمئن بسازیم که با رای خود تاثیرگذار خواهند بود؟ چطور می خواهیم با بحران بی اعتمادی مبارزه کنیم؟

خانم گلالی حبیب در پایان گفت: بدون مشارکت فعال سیاسی زنان، ترقی، توسعه و نهادینه شدن عدالت اجتماعی و تامین عدالت انتقالی و دستیابی به صلح پایدار به دست نخواهد آمد.

سپس خانم کاظمیه محقق خواست ها و مطالبات کمپیان را قرائت نمودند و بعد از بحث و ارائه نظرات همه افراد شرکت کننده، 7 مطالبه عمده به عنوان خواست های اصلی کمپیان به تصویب و تایید همه رسید و امضا شد.

کمپیان 50% به منظور رسیدن به اهداف و مطالبات خود 4 کمیته را به ترتیب زیر تشکیل داد:

1- کمیته دیدار با کاندیداها و مسئولان

2- کمیته رسانه ها و تبلیغ

3- کمیته هماهنگی و ترویج در ولایات

4- کمیته جمع آوری امضا

هر یک از این کمیته ها در مدت فعالیت کمپیان 50% فعالیت هایی را انجام داده اند، که در زیر به برخی از آنها اشاره می شود:

1- کمیته دیدار و مصاحبه با کاندیداها و مسئولان این کمیته در برنامه های مختلفی که کاندیداها در آن حضور داشتند، شرکت نموده و به طرح خواسته ها و مطالبات خود پرداختند و یا نیز ملاقات های ویژه ای با آنها برگزار کردند.

یکی از برنامه هایی که این کمیته در آن حضور مستمر داشت برنامه های "روبرو" بود که از سوی بنیاد آرمان شهر برگزار می شد و در آن کاندیداها و شهروندان شرکت نموده و به طرح نظرات و سئوالات خود از

شهروندان می پرداختند. گزارش این جلسات و سئوالات این کمیته را در ضمیمه ؟ می توانید ببینید.

این کمیته همین طور با ارسال نامه ای به تمام کاندیداها و جزوه این کمپاین که بطور مفصل خواسته ها و مطالبات زنان را شرح می دهد، خواهان اعلام چگونگی حمایت کاندیداها از مطالبات زنان شد که از میان تمام کاندیداها اشرف غنی احمدزی، باز محمد کوفی، بشیربیژن، حبیب منگل، شاه محمود پوپل، شهلا عطا، عبدالجبار ثابت، عبدالطیف پدرام، عبدالله عبدالله، غازی نورستانی، گل احمدیما، محبوب الله کوشانی و معین الدین الفتی با ارسال نامه ای حمایت خود را از کمپاین 50% اعلام نمودند.

این کمیته همینطور در چندین برنامه تلویزیونی و رادیویی نیز شرکت نموده و به تبیین خواست های خود پرداخت که از جمله 2 برنامه در تاریخ ... و... از تلویزیون طلوع پخش شد که در برنامه اول خانم شفیقه حبیبی و در برنامه دوم خانم گلالی حبیب به نمایندگی از کمپاین شرکت نموده و نظرات کمپاین و خواست های آنان در زمینه انتخابات و به ویژه لزوم مشارکت سیاسی زنان مطرح نمودند.

2- کمیته رسانه ها و تبلیغ

این کمیته به منظور گسترش نظرات و مطالبات کمپاین در سطح جامعه، کنفرانس خبری خود را در تاریخ 28 جولای 2009 و با حضور رسانه های داخلی و خارجی برگزار نمود. سپس با راه اندازی وبلاگ کمپاین 50% پایگاه ثابتی را برای در ارتباط بودن با مخاطبان خود ایجاد نمود. همچنین این کمیته بیانیه های کمپاین و گزارش های مربوط به آن را به زبان های مختلف ترجمه و با در اختیار داشتن میلینگ لیستی با بیش از 10000 عضو به طور وسیع و گسترده ای سعی در گسترش نظرات کمپاین داشته است.

اعضای این کمیته فعالیت خوبی در سایر شبکه های اجتماعی از جمله فیس بوک نیز داشته اند و بیانیه ها و یا فعالیت های کمپاین را از این طریق نیز تحت پوشش خود قرار داده اند.

همچنین سایر رسانه های نوشتاری نیز در مناسبت های مختلف اخبار و گزارش ها و بیانیه های کمپاین را تحت پوشش قرار دادند که از آن جمله می توان به روزنامه های 8 صبح، ماندگار و سروش ملت نام برد. البته سایت های بیشماری نیز این کمپاین را تحت پوشش خود قرار دادند از جمله الجزیره، شین هوا، آریایی، ؟؟؟؟؟ تلویزیون بی بی سی، نور، طلوع و ... نیز برنامه هایی را به معرفی کمپاین و مطالبات آن اختصاص دادند.

3- کمیته هماهنگی و ترویج در ولایات این کمیته یکی از تاثیرگذارترین کمیته های کمپاین برای گسترش فعالیت های کمپاین در سایر ولایات می باشد. در این زمینه نه تنها فعالان بی شماری از ولایات مختلف به این کمپاین پیوستند بلکه نهادهای دیگری نیز که از اعضای کمپاین 50% هستند تلاشهای خوبی انجام دادند، که از این میان می توان به نهادهای "بنیاد آرمان شهر: " اتحادیه سراسری زنان افغان"، " نهاد تحقیقاتی حقوق زنان و اطفال"، "نهاد همبستگی برای عدالت"، شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر در غرب و شمال افغانستان،؟؟، اشاره نمود. این نهادها از طرق مختلف سعی در اطلاع رسانی در زمینه کمپاین 50% و جلب حمایت مردمی داشتند. که از آن جمله می توان به برگزاری جلسات گفتگو در شهر هرات از سوی بنیاد آرمان شهر، برگزاری جلسات مشورتی با بزرگان و روسای شورای ولایتی و شهرها و قریه جات از سوی نهادهای فوق در ولایات پروان، کابل، تخار، بدخشان، لوگر، فراه و غزنی و نیز اشاعه مطالبات کمپاین در ورکشاپها و برنامه هایی که از سوی این نهادها برگزار می شد اشاره کرد. حاصل فعالیت های کمیته هماهنگی و ترویج در ولایات جمع آوری نزدیک به 8000 امضا از زنان و مردان در حمایت از این کمپاین بود.

4- کمیته جمع آوری امضا

این کمیته نیز که افراد تشکیل دهنده آن عمدتاً جوانان و دانشجویان هستند، از هر فرصتی برای جمع آوری امضا در جهت خواسته های کمپاین استفاده نمودند. اعضای این کمیته با حضور در کارزارهای انتخاباتی کاندیداهای جلسات بزرگ، همایش ها و کنفرانس ها و با ارائه توضیح در رابطه با کمپاین 50% زنان امضاهای بی شماری را جمع آوری نمودند. همچنین اعضای این کمیته از طریق ایمیل نیز امضاهای الکترونیکی بیشماری را جمع آوری نمودند.

در کنار این فعالیت ها کمپاین 50% برنامه های گفتگویی را با کمک بنیاد آرمان شهر برگزار نموده است که عناوین و تاریخ های برگزاری آن به قرار زیر است:

1- مذاکره ملی با زنان: دادرسی یا عقب نشینی، تاریخ: 16 اوت 2009 برابر با 25 مرداد 1388 و با حضور فعالان مدنی و شهروندان در شهر هرات

2- زنان و عدالت با همکاری اتحادیه سراسری زنان افغانستان، تاریخ: 23 دسامبر 2009 برابر با 2 جدی 1388 با حضور فعالان حقوق بشر و حقوق زنان در شهر هرات

3- رویای زنان افغانستان، ما، سینما و اجتماع، تاریخ 11 مارچ 2010

برابر با 20 حوت 1388 به مناسبت روز جهانی زن در دانشگاه کابل با حضور فعالان حقوق بشر، حقوق زن و هنرمندان عرصه سینما و فرهنگ

(د) تایرگذاری و نتایج به دست آمده

یکی از عمده ترین تاثیراتی که کمپاین 50% در میان جامعه و به ویژه فعالان حقوق بشر و حقوق زنان برجای گذاشته، تقویت حس اعتماد به نفس، مستقل بودن و تقویت روحیه انجام کارهای گروهی بدون وابستگی مالی و فعالیت های مدنی داوطلبانه است. این گروه بدون درخواست کمک از هیچ نهادی تا کنون فعالیت خود را در این سطح وسیع انجام داده است. اعضای تشکیل دهنده این کمپاین با استفاده از نیروی انسانی داوطلبانه و امکانات محدود سازمانی خود سعی در مطرح نمودن این کمپاین و ایجاد هسته های اولیه جنبش زنان را داشته اند.

کمپاین 50% با گرد هم آوردن زنان مبارز و آگاه از گروههای مختلف فکری، سیاسی و نیز شهروندان عادی این کشور زمینه های همگرایی و ایجاد ائتلاف های عملی برای طرح مطالبات و خواست های مشترک ایجاد نمود. شاید به جرات می توان گفت که این کمپاین از اولین و معدود گروههای است که در آن افراد از طیف های مختلف گرد مطالبات مشترک با هم جمع شده اند.

این کمپاین فرصتی را به وجود آورد تا فعالان حقوق بشر و حقوق زنان را از طیف های مختلف فکری گرد هم بیاورد و مبارزه مشترکی را برای دستیابی به مطالباتی که در بین تمام گروههای فکری مشترک است، راه اندازی نماید. علیرغم اینکه امکاناتی که این کمپاین داشت بسیار محدود بود اما با آن هم تاثیرگذاری خوبی در سطح رسانه ها و حتی کارزارهای انتخاباتی و بعد ها داشته است. پس از آشنایی بیشتر جامعه با این کمپاین شعار آن "50% رای دهندگان زنان هستند" و یا "50% جامعه زنان هستند" به کرات از سوی رسانه ها و نیز در مناظره انتخاباتی آقایان کرزی، اشرف غنی احمدزی و بشردوست شنیده شد.

این کمپاین با استفاده از اندک فرصت ها و فضاهای بدست آمده، سعی نموده تا صدای زنان را به مسئولان داخلی و همکاران بین المللی دولت افغانستان برساند که نمونه اخیر آن ارسال بیانیه ای در زمینه مطالبات و پیشنهادات کمپاین 50% زنان به کنفرانس لندن بوده است. که این بیانیه را در ضمیمه می بینید.

این کمپاین در مدت 10 ماه از آغاز فعالیت های خود تا کنون بیش از 10000 امضا از زنان و مردان افغانستان در شهرها و ولایت های مختلف در حمایت از مطالبات خود، جمع اوری نموده است.

بسیاری از وبسایت ها، وبلاگ ها و ... بطور مرتب گزارش های متعددی را

در زمینه فعالیت های این کمپاین به مردم ارائه داده اند.

(ر) برنامه های آتی

کمپاین 50% در سال 2010 بر روی دو مسئله عمده: 1- مذاکره با مخالفان مسلح دولت و 2- انتخابات پارلمان افغانستان، تمرکز خواهد کرد. استراتژی کمپاین برای پیش بردن و برخورد با این دو مسئله، استفاده از ابزارهای داد خواهی و رایزنی، مشاوره خواهد بود. در این استراتژی، شهروندان و رسانه ها نقش عمده ای خواهند داشت.

پیوست 1

گزارش کمپاین 50% از کارزارهای انتخاباتی دور دوم ریاست جمهوری در افغانستان و جایگاه زنان در این کارزار

رویکردها به مسئله زنان در دومین انتخابات ریاست جمهوری با یک نگاه واقع گرایانه به کیفیت زندگی زنان در کشور افغانستان، نقش و جایگاه آنان در عرصه های مختلف اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، این واقعیت را روشن می سازد که زنان در هیچ کدام از این موقعیت ها جایگاه شایسته ای ندارند. این امر علاوه بر اینکه زمینه های تاریخی متعددی دارد که زنان را همیشه جنس دوم مطرح نموده و مسائل مربوط به آنان را نه به عنوان نیمی از جمعیت انسانی جامعه بلکه با رویکرد نجات زن به عنوان یک موجود ضعیف از این وضعیت اسفبار نگریسته است. حال آنکه زن به عنوان یک انسان نقشی اساسی و مهم در ساختار خانواده و جامعه دارد که فرهنگ مردسالار و زن ستیز از به رسمیت شناختن این نقش و جایگاه همیشه سرباز زده است. و باعث شده است که فعالان حقوق زن، با هر دیدگاه و تفکری سالها برای به رسمیت شناساندن جایگاه زنان، نقش ها و مسئولیت های آنان در جامعه تلاش کنند.

امروزه مفاهیم توسعه پایدار، توسعه انسان محور، مشارکت سیاسی شهروندان و بسیاری دیگر از مفاهیمی که دخالت تمامی افراد جامعه انسانی را در حرکت جامعه به سوی رشد، تعالی و تعین سرنوشت آن ضروری می دانند، به نقش و جایگاه زنان در توسعه جامعه اهمیت ویژه ای قائل هستند.

اگر بخواهیم واقعیت عینی وضعیت زنان در جامعه افغانستان و موقعیت فرو دست آنان را در این کشور بررسی کنیم، باید به نگرش ها و بینش های جامعه به زنان اشاره کنیم که در طول تاریخ همراه زنان بوده است و حتی در شکل دهی به شخصیت و خواست های زنان نیز تاثیر گذار بوده است. و مشکلاتی را که زنان امروز با آن دست به گریبان هستند می توان به جرات گفت معلول همان نگاهها و آموزه های سنتی

جامعه است. که با صرف نظر از دلایل تاریخی این موقعیت فرو دست می توان به مواردی اشاره نمود که اگر جامعه افغانستان خواهان رسیدن به توسعه پایدار و جامعه معتدل است باید به تک تک آنها پردازد و برنامه ای عملی ارائه دهد و انتظار می رود هم اکنون که 41 کاندید ریاست جمهوری برای مسند ریاست جمهوری افغانستان به رقابت پرداخته اند، این مسائل را مورد توجه قرار دهند.

1- به رسمیت شناختن زنان به عنوان بازیگران اجتماعی و سیاسی: به این معنی که نقش زنان در جنگ ها، در پروسه عدالت انتقالی، در مذاکرات صلح و ... باید به رسمیت شناخته شود.

2- سواد آموزی: ما نیک می دانیم که سواد آموزی راه حل اساسی بزرگترین مشکلات جهان است. سوادآموزی مهم ترین و اساسی ترین نیازمردم کشورهای در حال رشد و از جمله کشور ماست و باید در صدر اولویت ها قرار بگیرد. تجربه ی بسیاری از کشورها منجمله کشورهای همسایه ما نشان داده است که مبارزه با بیسوادی می تواند در مدت زمان کوتاهی، نتایج چشمگیری داشته باشد. نسبت سواد در همه ی کشورهای منطقه از ، افغانستان بالاتر است. بی سوادی از ارکان فرهنگ سکوت است و به گونه ای جبران ناپذیر، افراد و جوامع را خاموش می سازد. کارشناسان به این واقعیت پی برده اند که سوادآموزی زنان به عنوان امری قوی، نقش بسزایی در رشد معیارهای زندگی، سلامت خانواده و گسترش مشارکت آنان در فعالیت های اجتماعی ایفا می کند. از این رو سوادآموزی زنان از اولویت بیشتری برخوردار است.

سواد، بنیاد رهایی از فقر و عقب ماندگی، بیماری و ظلم است و نیز ابزار اصلی توسعه اقتصادی-اجتماعی و پیش برد مساوات جنسی، گسترش فرصت های شغلی، بهبود بهداشت خانواده، حفاظت از محیط زیست و ترویج مشارکت دموکراتیک است. سوادآموزی برای همه، بخش یکپارچه ای از نظام تعلیم و تربیت محسوب می شود و به منظور دستیابی به توسعه حقیقی پایدار الزامی است.

با توجه به ضرورت و اهمیت سوادآموزی برای زنان، بایسته است که این امر در مرکز اولویت های برنامه دولتی قرار دهد.

3- حقوق سیاسی و مشارکت سیاسی زنان: اذعان به اهمیت حقوق سیاسی به عنوان منشاء سایر حقوق انسانی و معیاری معتبر برای بررسی وضعیت حقیقی زنان در هر جامعه و با درک واقعیتها و وضعیت موجود مشارکت سیاسی زنان در کشور (اعم از انتخابات و انتصابات) و حضور بسیار کم رنگ و شکننده ی آنان در عرصه های قدرت و تصمیم گیری، بر ضرورت رفع موانع، کمبودها و چالشهای موجود در برابر زنان برای

احقاق حقوق سياسي خود ، پافشاری می کند. لزوم برون رفت از شرایط نابرابر و ناعادلانه حاکم بر فعالیت‌های سياسي در سطح کشور و نیز ضرورت آگاهی جامعه از اهمیت و تأثیر مشارکت سياسي زنان بر کل جامعه و توسعه ی کمی و کیفی آن، باید از اهداف کلی نامزدهای ریاست جمهوری باشد.

امروز مشارکت زنان و چگونگی آن در تعیین شاخص توسعه بر مبنای جنسیت تأثیر مستقیم دارد و این باور موجودیت خود را به اثبات رسانیده که تحقق اهداف توسعه و ایجاد تحول در امور تنها با مشارکت زنان و مردان و در کنار هم امکان پذیر است . یعنی بدون حضور فعال و ثابت زنان، جامعه به رشد، تعالی و بالنده گی تمام افراد دست نمی یابد.

شرکت در 6 جلسه روبرو : شهروندان و نامزدهای انتخاباتی و شنیدن برنامه ها و استراتژیها و پاسخ های نامزدان در برابر شهروندان در زمینه حقوق زن این واقعیت تلخ را آشکار می سازد که بسیاری از این نامزدان مسئله حقوق و مشارکت سياسي زنان و بهبود زندگی آنان را به اندازه کافی مورد تعمق قرار نداده اند و با بینش های واگرایانه و سطحی که برنامه مشخصی را برای چگونگی ارتقا سطح کیفی مشارکت زنان در عرصه های مختلف ارائه نمی نماید مورد بحث قرار داده اند. برای نمونه آقای سلیمی معاون آقای شهنواز تنی در مقابل این سؤال که برنامه کاری شما در قبال زنان و میزان مشارکت سياسي آنان در کابینه شما چقدر خواهد بود: اینگونه پاسخ دادند: به جواب شما باید عرض کنم که از لابلای برنامه یا خطوط اساسی ما اینطور معلوم می شود که ما زمینه ی مشارکت زنان را در برنامه ی خود جا داده ایم. ما در در برنامه ی خود از کلمات جمع استفاده کرده ایم بطور مثال: کارکنان یا کارمندان که در آن زن و مرد جمع شامل هستند و یا هم مثلاً معلمان که زن و مرد را شامل می شود. در سیاست ما میان زن و مرد در عرصه ی کار و سیاست و در عرصه ی فعالیت های اجتماعی تفاوتی وجود ندارد. تفاوتی که وجود دارد در توانمندی و شایستگی است.

و آقای عبدالجبار ثابت در تشریح چگونگی نگاهشان به مسئله زنان اینطور توضیح دادند: حقوق خانم ها نزد ما محفوظ است. زمانی که من به صفت سارنوال ایفای وظیفه می نمودم فقط یک زن به حیث رییس کار می کرد و من تعداد آن ها را به سیزده بلند بردم.

آقای اسماعیل قاسم یار معاون آقای هدایت امین ارسلا، در ابتدای معرفی برنامه های خود تنها به این جمله در لابلای جملات خوا اشاره نمودند " اذعان به اهمیت جایگاه زن در شکل دهی کشور و پرورش اطفال ما، دسترسی مساویانه و عمومی به تعلیم و تربیه ی اساسی و

خدمات صحتی به شمول غذای مکفی و تغذیه‌ی مناسب برای حیات سالم، نقش قوی‌تر اداره‌ی ولایات جهت پشتیبانی برنامه‌ریزی ملی برای ارائه‌ی خدمات اساسی به مردم کشور"

و آقای محبوب‌الله کوشانی در مقابل این سؤال که نظرتان راجع به حقوق زن و در نظر گرفتن این حقوق در مذاکره با مخالفان که به آن اعتقاد دارید و نیز جایگاه سیاسی زنان در تشکیل کابینه‌ی دولت خود چیست؟ گفتند: در فشرده‌ی منشوری که قبلاً خدمت دوستان ارائه کردم، عنوان کاملاً جداگانه‌ی وجود داشت در رابطه به تلاش‌هایی که باید برای تساوی حقوق زن و مرد صورت بگیرد. در برنامه‌ی ما یکی مسایل جنسی است و یکی هم مسایل جنسیتی. زن و مرد هر دو آفریده شده‌ی خداوند اند اما به صورت طبیعی اگر از نگاه جنسی این‌ها تمایز دارند، از نظر جنسیتی جایگاه‌شان در جامعه و مناسبات اجتماعی تعیین می‌شود. در همین جا است که ما محرومیتی که زن در مجموع در سطح جهان دارد و به خصوص در کشور ما که طی سالیان جنگ و بحران از یک طرف بیشترین آسیب را به حیث مادر و همسر متحمل شده و بعد فراوان دست و پاگیری‌هایی که سنت‌های عقب مانده در جهان می‌آید، متأسفانه باز هم دست و پای زن را بسته است. به این خاطر زن در برنامه‌های ما جایگاه خاص خود را دارد. زنی که در شهر است، متأسفانه روز تا روز از مدیریت سیاسی رانده می‌شود، زنی که در روستا هست و بعد در مجموع زن چه از نگاه قانونی و چه از نگاه سنتی مورد سیاست‌های تبعیضی قرار می‌گیرد که ما شاهد وضع بعضی قوانین در این اواخر هستیم. حتا شخصیت انسانی زن در سطح یک متاع و وسیله‌ای برای استمتاع تنزل داده می‌شود. مسلماً ما با چنین سنت‌های ناپسند و تأویل و قرائت نادرست از معتقدات موافق نیستیم. اما راه نجات خانم‌ها، چه در شهرها و چه در روستا که طبعاً زنان روستا نشین بیشتر به کمک و مساعدت نیاز دارند را در تشکل و انسجام خود خانم‌ها می‌بینیم و بدون این که خودشان برای به دست آوردن حقوق‌شان سازمان‌های زنانه را ایجاد کنند و واقعاً در پیکار بسیار جسورانه با یک شجاعت مدنی با سنت‌های ناپسند دست به مبارزه بزنند، راه دیگری وجود ندارد. یقیناً شعور مرد ما هم باید تغییر کند و از زیر تأثیر سنت‌ها خود را بیرون بکشد.

در رابطه به حضور زنان در کابینه‌ی ما، هیچ‌جای شکی نیست و این یک امر طبیعی است و حتا قایل شدن فیصدی یک نوع تحقیر است. چه در رابطه به اقوام باشد و چه در رابطه به زنان.

و آقای اوریا در مقابل این سؤال نظر خود را این چنین بیان نمودند: باید گفت که در تاریخ این وعده‌ی ما بوده و حالا هم وعده‌ی ما است و فردا هم، اگر مردم افغانستان به ما رأی دادند و ما در

انتخابات پیروز شدیم، در مقابل حقوق زن افغان که تمام رنج بزرگ افغانستان را طی قرون متحمل شده اند و بار بزرگ جنگ کنونی و جنگ فرسایشی را به دوش کشیده اند، ما یک خط عقب نشینی نخواهیم کرد. در هیچ مذاکره و هیچ معامله ما دست به این معامله نخواهد زدیم. در مورد مخالفینی که شما مطرح می کنید، طالبان مخالفین افغانستان نیستند. نام طالب مخالف افغانستان است که مردم از آن بهره کشی می کنند.

با دقت در این مباحث روشن می شود که نامزدهای محترم، در مورد زنان کلی گویی کرده اند و کدام برنامه مشخصی را که در آن اهداف، استراتژیها، منابع مالی، انسانی، جهت حرکت و برنامه های عملیاتی برای پیاده کردن آن معین شده باشد، ارائه نکردند. مسائلی که انتظار می رفت در این فرصت ها به آن ها پرداخته شود و مورد غفلت واقع شدند عبارتند از :

- 1- نحوه تعامل آنها با مسئله حقوق زنان در روند مذاکره با مخالفان که همه کاندیداها به نحوی مهر تایید بر آن زدند.
- 2- ضرورت بسیج سواد آموزی برای دختران در سن مکتب و زنان و دختران بازمانده از مکتب
- 3- چگونگی ارتقا ظرفیت های سیاسی و اجتماعی زنان به منظور سهم گیری بیشتر زنان در عرصه های کلان تصمیم گیری.
- 4- توجه به ایجاد زمینه های اشتغال برای زنان به عنوان یکی از اهرم های دستیابی به استقلال مالی و نیز مسئله اشتغال زنان بیوه و سرپرست خانوار.
- 5- چگونگی تلاش آنان در راستای قوانین تبعیض آمیز علیه زنان و گنجاندن اصل برابری جنسی بدون قید و شرط در تمام قوانین
- 6- ارائه برنامه مشخص در راستای بهبود وضعیت صحتی زنان و دسترسی تمام زنان به امکانات بهداشتی و صحتی با کیفیت.

قابل ذکر است گزارش ارائه شده بر مبنای مباحث طرح شده در جاسات گفتگوی بنیاد آرمان شهر با عنوان " روبه رو : شهروندان و نامزدهای انتخاباتی " تهیه شده است.

بیانیه آغاز به کار کمپاین 50%

ما می خواهیم از این طریق، بگوییم که زنان همواره در سخت ترین شرایط اجتماعی و اقتصادی پایه پای مردان قدم در راههای سخت فقر و مهاجرت گذاشته اند اما تا به امروز از دستیابی به حقوق انسانی خویش محروم بوده اند.

ما می خواهیم در عین نظارت غیر مستقیم بر چگونگی تایید صلاحیت نامزدان ریاست جمهوری و نحوه برگزاری انتخابات شفاف، که حق شهروندان است، تنها به این امر بسنده ننموده و مسئولان را متوجه مطالبات و خواسته های نیمی از شهروندان جامعه یعنی زنان بسازیم. ما می خواهیم از این طریق نشان دهیم که اگر «نیک بنگریم» در سخت ترین شرایط اجتماعی و سیاسی هم می توان شهروندی تاثیرگذار بود و برای زندگی بهتر و عادلانه تلاش کرد، ولی تحقق این امر، مشروط به آن است که ما زنان بتوانیم و ثابت کنیم که از ظرفیت، هوشیاری و جسارت آزمودن راه های گوناگون مدنی برخورداریم. زیرا تجربه نشان داده که هر فضا و روزنه ای را که زنان بدون حضور خود، رها ساخته اند، بلافاصله با حضور "زن ستیزان" فتح شده و زندگی یکایک زنان کشور را بیش از پیش دستخوش محدودیت های غیرانسانی و رفتارهای خشونت بار کرده است.

مطالبات کمپین 50 درصد

پایان بخشیدن به منازعات و مذاکرات غیر شفاف با عاملین جنگ ها و جنایات گذشته و توجه دایم و مرکزی به حقوق زنان در تمام تصمیم گیریها و سیاستگذاریهای کلان کشور جوهر و شالوده مشترک مطالبات گروههای مختلف زنان است. ما زنان با این باور که دموکراسی و عدالت با نگاه کردن به شرایط زنان سنجیده می شود، همواره با استفاده از شیوه های عاری از خشونت، برای دستیابی به دموکراسی، آزادی های فردی و مدنی یعنی عدالت و برابری و حقوق شهروندی مبارزه کرده ایم و از این روست که امروز نیز مانند گذشته به طرح مطالبات خود برخاسته ایم و نیک می دانیم که برابری جنسیتی پیش شرط تحقق دموکراسی، توسعه پایدار و دستیابی به جامعه ای سالم، انسانی و عاری از خشونت، فقر و بی عدالتی است.

از این رو ما، زنان و مردان افغانستان، با اعتقاد به اینکه بدون رفع تبعیض از زندگی زنان و بهبود کیفیت زندگی نیمی از شهروندان جامعه، هیچ جامعه ای به دموکراسی، عدالت و توسعه پایدار دست نخواهد یافت، از کاندیداهای ریاست جمهوری می خواهیم در سیاست ها و برنامه های خود، به مطالبات اساسی ما که زمینه ساز تحقق مطالبات زنان در حوزه های مختلف و دستیابی به زندگی بهتر و جامعه ای سالم تر است، پاسخ دهند:

1- تلاش در جهت دستیابی به صلح پایدار و عادلانه در کشور از طریق یافتن راه حل های مسالمت آمیز و پایان بخشیدن به راه حل های جنگجویانه و مذاکرات غیر شفاف با عاملین جنگها و سرکوب. بیش از 3 دهه جنگ باعث کشته شدن میلیونها انسان بیگناه، زن و

کودک شده است. زنان زیادی به دلیل جنگ فرندان و همسران خود را از دست داده و می دهند. پرداختن به جنگ و بودن در شرایط جنگی باعث از بین رفتن بسیاری از فرصت های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شده و این امر منجر به عقب ماندگی جامعه افغانستانی و مهاجرت میلیونها انسان از این کشور شده است. از این رو از رییس جمهور آینده می خواهیم به منظور دستیابی به صلح پایدار و پایان بخشیدن به منازعاتی که بیش از 3 دهه به طول انجامیده، خواست دادخواهان ما را پاسخ گفته و مسئولیت پذیری در مقابل قربانیان را پیش شرط هر نوع دستیابی به صلح و در صدر برنامه های کاری خود قرار دهد.

2- تامین امنیت اجتماعی زنان (در عرصه های کاری، ازدواج، دسترسی به سیستم قضایی عادلانه)

لازمه گام برداشتن در عرصه های مختلف اجتماعی، برخورداری از امنیت اجتماعی و آزادی های فردی است که خود دربرگیرنده امنیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و قضایی می باشد. ما از ریاست جمهور آینده می خواهیم در راستای تامین امنیت اجتماعی که موجب باز شدن درهای انکشاف اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی به روی زنان می شود، تلاش عملی نماید.

3- اعلام بسیج عمومی برای سواد آموزی زنان و تخصیص منابع مورد نیاز مالی و انسانی به این امر مهم.

بر همگان روشن است که بسیاری از مشکلاتی که جامعه فعلی افغانستان با آن دست به گریبان است به ویژه وضعیت نابسامان زنان، بر خواسته از سطح پایین سواد و آگاهی در میان مردم است که در این میان نسبت بی سوادی در میان زنان بسیار بیشتر از مردان است. ما از رییس جمهور آینده می خواهیم که در عین توجه به آموزش کودکان و کسب اطمینان از دسترسی تمام کودکان این سرزمین اعم از دختر و پسر به امکانات آموزشی و تحصیلی رایگان و با کیفیت، با استفاده از امکانات و مجموعه ظرفیت های خود، در جهت رفع معضل بیسوادی در میان زنان بزرگسال اقدامات بسیار موثری انجام دهد. و با اعلان بسیج عمومی برای سواد آموزی از تمام ظرفیت های داخلی و خارجی استفاده نماید.

4- تلاش در جهت رفع قوانین تبعیض آمیز علیه زنان و گنجاندن اصل برابری جنسیتی بدون قید و شرط در تمام قوانین.

هرچند که تغییر در قوانین تبعیض آمیز تنها برعهده ریاست جمهوری نیست، اما می دانیم که اگر هیئت دولت آینده، به برابری زنان کشور پایبند باشد و آن را از وظایف و تعهدات خود به مردم بداند می

تواند با امکانات و مجموعه ظرفیت های خود در جهت رفع تبعیض های قانونی علیه زنان اقدامات بسیار موثری انجام دهد و برای آن که مردم و مجلس نیز بتوانند در جهت تغییر قوانین مدنی و جزایی تلاش کنند، ابتدا قوانین عادی باید به نفع حقوق زنان اصلاح شود و همه قوانین نابرابر و حتی رسوم، تعصب ها و سنت های ضد زن به تدریج تغییر کنند. همچنین دولت، بخش خصوصی و اشخاص حق ندارند اقدامی انجام دهند که تبعیض علیه زنان به حساب آید یا تصورات و تعصب های غلطی که زنها را ضعیف، جنس دوم و پایین تر از مردان می داند و ویژگی های شخصیتی، کارها و توانایی ها را زنا نه - مردانه می کند، تقویت شود.

5- تلاش در جهت ایجاد فرصتهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برابر میان زنان و مردان

زنان به عنوان نیمی از جامعه انسانی کشور افغانستان از بسیاری از فرصتهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی محروم اند. همانطور که در کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان که کشور افغانستان نیز آن را امضا نموده است، آمده است زنان باید بتوانند در کلیه انتخابات و همه پرسش ها، چه به عنوان رای دهنده و چه به عنوان کاندیدا شرکت کنند و دولت ها باید زنان را بدون هیچگونه تبعیض و در شرایط مساوی با مردان، در مدیریت کشور، یعنی در تمامی ادارات، مجامع و سازمان های دولتی، چه در داخل و چه خارج از کشور دخالت دهند.

6- تلاش در جهت ایجاد فرصت های اشتغال برای زنان سرپرست خانوار و معلولین و معیوبین

کشور افغانستان دارای تعداد زیادی زنان بیوه است که بعد از فوت یا کشته شدن همسرانشان در جنگ، اکنون سرپرست خانواده های خود هستند. ما از رییس جمهور آینده می خواهیم که توجه ویژه ای به این افراد صورت گیرد و با ایجاد فرصت های اشتغال و سیستم تامین اجتماعی و نیز ایجاد بیمه خاص بیوگان و زنان سالخورده و بی سرپرست، معلولین و معیوبین و زنان را در جهت حمایت از خانواده های خود تقویت نماید.

7- تلاش در جهت بهبود دسترسی تمام زنان به امکانات بهداشتی و صحتی هنوز در کشور افغانستان دسترسی به تسهیلات صحتی با کیفیت در سطح پایینی قرار دارد و بسیاری از زنان به دلیل عدم دسترسی به امکانات صحتی ابتدایی در هنگام بارداری و یا زایمان جان خود را از دست می دهند. ما از رییس جمهور آینده می خواهیم گامهای عملی را در راستای ایجاد امکانات لازم برای مراقبت های صحتی از زنان، دسترسی

آنان به خدمات بهداشتی و صحتی از جمله وسایل پیشگیری از بارداری و نیز خدمات لازم در رابطه با بارداری، زایمان و دوران پس از زایمان و شیردهی به زنان را در شهرها، روستاها و مناطق محروم برداشته و برنامه های عملی خود را در این راستا ارائه نماید.

و در پایان به دولت آینده و جامعه افغانستان اعلام می کنیم :
حقوق زنان، مادران، همسران، دختران و خانواده شما تامین کننده آزادی، استقلال، دموکراسی، عدالت و سربلندی کشورمان افغانستان است.

چه خواهیم کرد؟

ما برای طرح و گسترش مطالبات زنان در میان مردم و مسئولان، هر اقدامی را که لازم باشد، در حد توان و امکانات خود در سه سطح مردم، جامعه مدنی و کاندیداها، انجام خواهیم داد و امیدوار هستیم که بتوانیم حداقل در فضای انتخابات به بسط خواسته ها و مطالبات زنان در سطح جامعه و در میان مسئولان تلاش کنیم و با تحقق مطالبات ذکر شده، در جهت دیگر درخواست های زنان نیز قدم برداریم.

و اما چگونه؟

ما در این حرکت مسالمت آمیز و دسته جمعی سعی خواهیم کرد با اجماع هرچه گسترده تر در میان گروه های جنبش زنان و نیز دیگر گروه های اجتماعی، مسیر آینده این ائتلاف را با مشارکت همه علاقه مندانی که به آن می پیوندند مشخص سازیم. از این رو از تمامی گروه ها و افرادی که تمایل دارند به این ائتلاف ملحق شوند و مسیر حرکت آن را شکل دهند می خواهیم با ایمیل زیر تماس بگیرند و در گردهمایی ها و جلسات بحث و تصمیم گیری در مورد چگونگی ادامه حرکت مشارکت داشته باشند تا از این طریق بتوانیم با همفکری و توافق هرچه وسیع تر به طرح مطالبات زنان در این مقطع موفق شویم.

آدرس ایمیل به شرح زیر است:

campaign50darsad@gmail.com

پیشنهادات و مطالبات کمپاین 50% زنان افغانستان به کنفرانس بین

المللی افغانستان در لندن

افغانستان 16 جنوری 2010

همه ما افغانستان را می شناسیم. همه ما نیک می دانیم که در طول سالیان بسیار چه بر سر زنان این سرزمین زیر نام طالبان، جنگ، آواره گی و خشونت آمده است. از گذشته سخن نمی گوئیم چرا که امروز موسم دیگری است و ما زنان افغانستان دیگر نمی خواهیم به هیچ

بها نه ای حقوق اولیه و انسانی خویش را از دست بدهیم. ما دیگر نمی خواهیم حق انتخاب سرنوشتمان را به دیگری واگذاریم.

در طی دومین انتخابات ریاست جمهوری افغانستان ما زنان در کمپاین 50% مطالبات و خواسته های خود را به طور واضح و شفاف به اطلاع جامعه و کاندیداهای ریاست جمهوری رساندیم. امروز به نمایندگان دولت افغانستان و جامعه بین المللی شرکت کننده در کنفرانس لندن که به وضعیت افغانستان می اندیشند و در صدد یافتن راه حل هایی برای آن هستند اعلام می داریم که ما زنان توقع داریم که به تعهدات خود در برابر شهروندان زن این کشور پایبند بوده و عزم راستین خود را برای پرداختن به این خواسته ها نشان دهند.

کمپاین 50% زنان افغانستان در سال 1388 (2009) و با شرکت 70 تن از فعالان اجتماعی و مدنی و حمایت سازمان های مختلف از جمله بنیاد آرمان شهر، اتحادیه سراسری زنان افغانستان و کمیته مشارکت سیاسی زنان افغانستان گردهم آمد و تا کنون از حمایت و همصدایی بیش از 10000 زن و مرد آگاه و راسخ در مناطق مختلف کشور بهره برده است. ما به عنوان نمایندگان نیمی از جمعیت کشور مطالبات زیر را اعلام می داریم:

از دولت افغانستان

1- هر نوع مذاکره غیر شفاف با مخالفان مسلح دولت که در آنها ذره ای از حقوق انسانی ما که سالهای بسیار و در مواجهه با خطرات بزرگ برای به دست آوردن آنها مبارزه کرده ایم، نادیده گرفته شود از حمایت ما زنان برخوردار نخواهد بود.

2- رشد و توسعه همه جانبه کشور بدون مشارکت زنان، تحقق نخواهد یافت. مشارکت سیاسی زنان در مقامات تصمیم گیری از سطوح محلی تا ملی، منطقه ای و بین المللی در همه عرصه ها باید به معنای تمام کلمه و نه سمبلیک و با استفاده از تمام توانمندیها، استعدادها و شایستگی های زنان صورت بگیرد.

3- بیسوادی یکی از بزرگترین موانع پیشرفت و به ثمر رسیدن فعالیت ها در زمینه توسعه پایدار و بهبود اوضاع اجتماعی و اقتصادی شهروندان این کشور و مانع مشارکت فعال آنان در زندگی سیاسی است. لذا از دولت می خواهیم که اعلان بسیج عمومی مبارزه با بی سوادی را با اختصاص بودجه های مکفی و استفاده بهینه از ظرفیت انسانی کشور در صدر اولویت های خویش برای 5 سال آینده قرار داده و به ارتقا کیفیت مراکز آموزشی برای جامعه و علی الخصوص دختران و زنان همت گمارد.

4- تهیه و تدوین برنامه ملی با همکاری جامعه مدنی برای ایجاد کمیسیون های حقیقت یاب و دادخواهی در سطح کشور و برنامه ریزی

برای دادخواهی از قربانیان (پرداخت غرامت و به رسمیت شناختن صدمات وارده بر قربانیان)

5- ایجاد کمیسیون ملی با صلاحیت و خوشنام با قدرت اجرایی در راستای پیاده کردن برنامه ملی عدالت انتقالی و عملی شدن برنامه دولت برای صلح، آشتی و عدالت در افغانستان

6- لازمه تامین امنیت اجتماعی و اقتصادی جامعه و پرهیز و رفع خشونت علیه زنان، تامین امنیت حقوقی و قانونی زنان و تلاش در جهت رفع قوانین تبعیض آمیز و تقویت قوه قضاییه عادل است.

7- جنگ ها، مهاجرت ها و بلایای طبیعی باعث به جاماندن میلیونها کودک بی سرپرست و زن بیوه در این سرزمین شده است که خود سرپرستی خانواده خود را بر عهده دارند. تلاش در جهت ایجاد فرصت های اشتغال و همیاری برای زنان سرپرست خانوار و معلولین و معیوبین باید در صدر برنامه های اقتصادی و اجتماعی دولت قرار بگیرد.

8- سلامت مادر، تضمین کننده سلامت کودک و جامعه است. باید اقدامات ویژه ای به منظور بهبود دسترسی مادران به امکانات صحتی و بهداشتی انجام شود.

از جامعه بین المللی و شرکت کننده گان در کنفرانس بین المللی 1- عدم حمایت از مذاکرات غیرشفاف با نیروهای مسلح و جنگجو که بیم آن می رود حقوق انسانی زنان دوباره به مسلخ کشانیده شود.

9- مسئولیت پذیری و پایبندی به فواین بین المللی نظامی و جلوگیری از کشتار افراد غیر نظامی که بیشترین قربانی را از میان زنان و کودکان می گیرد و ایجاد شفافیت در مورد چارچوب قانونی عملیات نیروهای ائتلاف

10- جامعه بین المللی باید دوباره به اجرای کامل برنامه عمل دولت برای صلح، آشتی و عدالت متعهد شود، از جمله اقدام هماهنگ برای معنادار و مثمر تمرکز کردن مورد مشورتی به عمل آورد.

11- تشخیص وجود ارتباط بین معافیت از پیگرد قانونی و نقض پیوسته حقوق بشر، که کوشش برای کاهش فقر و دست یافتن به توسعه عادلانه و پایدار اجتماعی و اقتصادی و ایجاد فضای آزاد سیاسی را تضعیف می کند.

2- حمایت از ایجاد تغییرات بنیادین در بهبود زندگی زنان از طریق به وجود آوردن زمینه های اشتغال، خودکفایی و استقلال اقتصادی آنان.

3- تاکید و حمایت از طرح های مبارزه با بیسوادی.

4- حمایت از برنامه ها و طرح های حساس به جندر.

5- رشد و توسعه افغانستان با در نظر داشت عدالت اجتماعی، تامین حقوق بشر و دموکراسی امکان پذیر خواهد بود. فلذا ما جامعه بین

المللی را به حمایت همه جانبه از حقوق زنان در تمامی عرصه ها فرا می خوانیم.

لیست سازمان های حامی کمپاین 50%

اتحادیه سراسری زنان افغانستان، کمیته مشارکت سیاسی زنان افغانستان، بیناد آرمان شهر، مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان، مجتمع جامعه مدنی افغانستان، نهاد همبستگی برای عدالت، نشریه دنیای زن، روزنامه 8 صبح، موسسه زن امروز افغان، مرکز مطالعات اجتماعی - فرهنگی آسیا، موسسه سلام، مرکز جوانان کابل، موسسه حمایت از زنان بی بضاعت افغانستان، موسسه نوا، روزنه صلح برای زنان افغانستان، زنان افغان به سوی انکشاف، نشریه سروش ملت.

آدرس های تماس با کمپاین 50%

www.campaign50darsad.blogfa.com

Campaign50darsad@gmail.com

«حقوق زنان حقوق بشر است»

برای پاسداشت و تکریم روز جهانی حقوق بشر دلایل زیادی وجود دارد. اما نمی توان این روز را گرامی داشت و همزمان نگاهی خاص به وضعیت زنان و دختران این سرزمین نیا نداشت. نمی شود روز جهانی حقوق بشر را بدون توجه به تلاش در جهت برقراری عدالت جنسیتی، محور هر گونه خشونت علیه زنان، برابری خدشه ناپذیر حقوق زنان و مردان مورد تجلیل قرار داد.

متأسفانه امروز، علیرغم تلاش های فعالان حقوق بشری و حقوق زنان در افغانستان همچنان شاهد نادیده گرفتن حقوق اساسی زنان و رواج و رونق انواع تبعیض، خشونت، اجحاف و نابرابری علیه زنان هستیم. صدای حق طلبی زنان نه در خانواده و نه در جامعه شنیده نمی شود. افزایش آمار خودسوزی زنان در سال های اخیر نشان دهنده عمق فاجعه ای است که زنان در خانواده های خود، یعنی امن ترین محل، با آن روبرو هستند. در سطح اجتماع و دولت نیز، زنان نه تنها در برنامه ریزی ها و سیاست گذاری های کلان کشور نقشی ندارند بلکه نظر و خواست 50% از پیکره جامعه چنان در سیاست های کلان دولت و جامعه جهانی بی اهمیت است که هر روز به بهانه های واہی ایجاد صلح و امنیت به بهایی اندک معامله می شود.

با آنکه در زمان کمپاین های انتخاباتی دور دوم ریاست جمهوری افغانستان، زنان این سرزمین با صدای بلند و رسا به مذاکرات پشت پرده با طالبان نه گفتند، اما همچنان هر روز بر این طبل نواخته می شود. چه کسی است که بتواند زندگی و پرده نشینی زنان و تضييع

حقوق اولیه و انسانی زنان در دوران طالبان را فراموش کند؟ چه کسی است که نتواند درد ضربات شلاق را بر جان زنان تنها و تنها به جرم عدم همراهی اقارب مرد با خود را بر جان و تن خود احساس نکند؟ کمپاین 50% زنان افغانستان یکبار دیگر و در آستانه روز جهانی حقوق بشر بر تحقق خواست ها و مطالبات بر حق خود پافشاری نموده و مصرانه از تمامی مسئولان جامعه افغانستان و جامعه جهانی می خواهد که به این خواست ها و مطالبات توجه جدی مبذول دارند:

- 1- تلاش در جهت دستیابی به صلح پایدار و عادلانه در کشور از طریق یافتن راه حل های مسالمت آمیز و پایان بخشیدن به راه حل های جنگجویانه و مذاکرات غیر شفاف با عاملین جنگ، سرکوب و جنایت.
 - 2- تامین امنیت اجتماعی زنان در عرصه های اشتغال، ازدواج، دسترسی عادلانه به سیستم قضایی.
 - 3- اعلام بسیج عمومی برای سوادآموزی زنان و دختران و تخصیص منابع مورد نیاز مالی و انسانی به این امر مهم.
 - 4- تلاش در جهت رفع قوانین تبعیض آمیز علیه زنان و گنجاندن اصل برابری جنسی بدون قید و شرط در تمام قوانین.
 - 5- تلاش در جهت ایجاد فرصت های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برابر میان زنان و مردان.
 - 6- تلاش در جهت ایجاد فرصت های اشتغال و همیاری برای زنان سرپرست خانوار و معلولین و معیوبین.
 - 7- تلاش در جهت بهبود دسترسی تمام زنان به امکانات بهداشتی و صحتی با کیفیت.
- موضوع حقوق بشر زنان با وجود دلسردی های مکرر در قبال دشواری ها و چالش های متعدد، مسیری را طی کرده است، اما بهبود وضعیت زنان و ارتقای جایگاه آنان، نیازمند راه کارها، ابتکارات، و تدابیری فراتر از آنچه تاکنون رایج شده است، می باشد.

حقوق زنان حقوق بشر است

شما هم به کمپین 50% بپیوندید

campaign50darsad@gmail.com

<http://campaign50darsad.blogfa.com>

(تا به حال بیش از 10 هزار نفر زن و مرد، در راستای تحقق خواست های دموکراتیک و عدالت خواهانه همصدا شده اند)

بیانیه کمپاین 50% زنان افغانستان به مناسبت روز جهانی زن

خاستگاه روز جهانی زن فقط رویدادهای تاریخی آن نیست، این روز در روند اعتراضات و فعالیتهای سیاسی زنان شکل گرفت و نمادی شد برای همهی کسانی که از مبارزات زنان برای بهبود شرایط زندگیشان دفاع میکنند. این روز به مثابه نقطه تاریخی مبارزات زنان علیه نابرابری ها، فرصت مناسبی برای تجدید پیمان و گام برداشتن زنان و مردان آزادیخواه در کنار یکدیگر برای ادامه مبارزات حق طلبانه و عدالتخواهانه است.

از سالیان متمادی بخصوص 8 سال اخیر بدین سو در افغانستان از هشتم مارچ، روز همبستگی بین المللی زنان با برگزاری مراسم سمبولیک و اهدا تحایف و کف زدن ها تجلیل به عمل می آید. اگر چه روز جهانی زن باید بهانه ای هر چند اندک برای بررسی واقعی وضعیت زنان و ارائه راه حل ها برای بهبود زندگی آنان باشد اما متأسفانه در کشور ما، با وجود امکانات نسبی، ارزش واقعی این روز مورد غفلت واقع شده و هیچ پاسخ عملی به خواست ها و مطالبات زنان ارائه نمی شود.

علی رغم آنکه ما فعالان حقوق زن همواره سعی کرده ایم تا از اندک فرصت ها و روزنه ها برای دستیابی به حقوق انسانی خویش نهایت بهره را ببریم و خود در ایجاد فضاهای برابر سخت کوشیده ایم اما متأسفانه امروز شاهد شکل گیری اراده ای در اداره جامعه هستیم که سعی در محدود کردن فعالیت ها و ایجاد موانع در راستای مشارکت سیاسی زنان و کمرنگ نمودن حضور هر چند اندک آنان در عرصه های سیاستگذاری و تصمیم گیری دارد.

همه می دانیم که زنان با مشکلات عدیده ای در زندگی عمومی و خصوصی مواجه اند که دلایل متعدد اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی دارد اما آنچه روشن است یکی از عمده ترین علل عقب مانده گی و عدم توجه به مشکلات زنان پایین بودن سطح مشارکت سیاسی آنان و عدم حضورشان در عرصه های تصمیم گیری و سیاستگذاری است و بیم آن می رود تصمیمات اخیر دولت نیز اندک زمینه های مشارکت آنان را محدودتر ساخته و وضعیت را بحرانی تر کند.

کمپاین 50% به منظور پیشگیری از دچار شدن جامعه به چنین وضعی، توجه دولت و مسئولین را به اولی ترین خواست های خود در این برهه زمانی جلب نموده و عمده ترین مطالبات خود را به صورت روشن و شفاف و با صدای رسا به شرح زیر اعلام می دارد:

1- گذر از شرایط جنگی و بحران های امروز و داشتن جامعه ای مبتنی بر شرایط انسانی و عادلانه مستلزم تلاش هایی پی گیر و همه جانبه در راستای دستیابی به صلح، تحقق عدالت، پایبند بودن دولت و حامیان آن به برنامه عمل صلح، مصالحه و عدالت در افغانستان و به رسمیت

شناختن جایگاه زنان در این روند است و تا زمانی که این نقش و جایگاه به رسمیت شناخته نشود، زنان در مذاکرات صلح و تقسیم قدرت جایگاهی نخواهند داشت و تنها شاهد حضور سمبولیک آنها در این عرصه ها خواهیم بود. فلذا اولین خواست کمپاین 50% از دولت تلاش در جهت دستیابی به صلح پایدار و عادلانه در کشور از طریق یافتن راه حل های مسالمت آمیز و پایان بخشیدن به راه حل های جنگجویانه و مذاکرات غیر شفاف با عاملین جنگ، سرکوب و جنایت است که امروز پس از گذشت 8 سال تلاش در راستای ایجاد صلح و نهادینه سازی دموکراسی در افغانستان، بیم آن می رود که این تلاش ها در جریان بازی های سیاسی بزرگ و مذاکرات پشت پرده، قربانی وعده های بی اساس امنیت و صلح شوند.

2- حقوق سیاسی به عنوان منشاء سایر حقوق انسانی و معیاری معتبر برای بررسی وضعیت حقیقی زنان در هر جامعه است. کمپاین 50% با درک واقعیتها و با بررسی وضعیت فعلی مشارکت سیاسی زنان در کشور (اعم از انتخابات و انتصابات) و حضور بسیار کم رنگ و شکننده ی آنان در عرصه های قدرت و تصمیم گیری، بر ضرورت رفع موانع، کمبودها و چالشهای موجود در برابر زنان برای احقاق حقوق سیاسی خود، پافشاری می کند و موکداً از دولت می خواهد که قانون انتخابات افغانستان را که اخیراً از سوی ریاست جمهوری توشیح شده، طوری اصلاح و تعدیل نماید که موجب کاهش سهم زنان و از دست دادن کرسی های پارلمانی زنان به ویژه در شهرهای بزرگ نشود و حضور حداکثری آنان را در ولسی جرگه تضمین نماید.

لیست سازمان های حامی کمپاین 50% اتحادیه سراسری زنان افغانستان، کمیته مشارکت سیاسی زنان افغانستان، بیناد آرمان شهر، مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان، مجتمع جامعه مدنی افغانستان، نهاد همبستگی برای عدالت، نشریه دنیای زن، روزنامه 8 صبح، موسسه زن امروز افغان، مرکز مطالعات اجتماعی - فرهنگی آسیا، موسسه سلام، مرکز جوانان کابل، موسسه حمایت از زنان بی بضاعت افغانستان، موسسه نوا، روزنه صلح برای زنان افغانستان، زنان افغان به سوی انکشاف، نشریه سروش ملت.

آدرس های تماس با کمپاین 50%
www.campaign50darsad.blogfa.com
Campaign50darsad@gmail.com

تا کنون بیش از 10 هزار زن و مرد آگاه و راسخ در مناطق مختلف کشور به این کمپاین پیوسته اند شما هم با ما همنا شوید.